

The Wind Did Never Cease to Blow

By Elder Aroldo B. Cavalcante
Of the Seventy

Вятърът въобще не спря да духа

От старейшина Аролдо Б. Кавалканте
От Седемдесетте

October 2024 general conference

We can help others progress in their journey to receive God's blessings.

In 2015, in the state of Pernambuco, Brazil, 62 members of the J. Reuben Clark Law Society cooperated with the state Prosecutor's Office in investigating the legal challenges of residents in four different nursing homes. For five hours one Saturday, these attorneys interviewed over 200 residents one by one, each of whom had been functionally forgotten by society.

During their interviews, they discovered several crimes that had been committed against the elderly residents, such as abandonment, mistreatment, and misappropriation of funds. A key pillar of this law society is to care for the poor and in need. Just two months later, the prosecutor successfully filed charges against the responsible parties.

Their assistance is a perfect example of King Benjamin's teaching "that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God."

One resident I personally interviewed during the pro bono project was a kindhearted 93-year-old woman named Lúcia. Grateful for our service, she jokingly exclaimed, "Marry me!"

Surprised, I responded: "Look over there at that beautiful young woman! She is my wife and the state prosecutor."

She quickly fired back: "So what? She is young, pretty, and can easily get married again."

Ние можем да помагаме на другите да напредват в своето пътуване към това да получат Божиите благословии.

През 2015 г. в щата Пернамбуко, Бразилия, 62 членове на юридическото общество Дж. Рубен Кларкси сътрудничиха с офиса на щатския прокурор при проучване на юридическите трудности на хора, живеещи в четири различни старчески домове. В продължение на пет часа една събота тези юристи разговаряха поотделно над 200 души, всеки един от които на практика беше забравен от обществото.

При тези разговори станаха ясни няколко престъпления, които са били извършени срещу възрастните хора, като изоставяне, лошо отношение и неупълномощено използване на средства. Основен стълб в това юридическо общество е грижата за бедните и нуждаещите се. Само два месеца по-късно прокурорът успешно започна производство срещу съответните нарушители.

Помощта на юристите е съвършен пример за учението на цар Вениамин: „Когато сте в служба на ближните си, вие сте само в служба на вашия Бог“.

Един човек, с когото разговарях лично по време на този про боно проект, беше една мила 93-годишна жена на име Лусия. Благодарна за нашата служба, тя възкликна на шега: „Ожени се за мен!“.

Отговорих с изненада: „Погледнете онази красива млада жена ето там! Тя е моята съпруга и щатския прокурор“.

Жената бързо отвърна: „Какво от това? Тя е млада, красива и лесно може да се омъжи“.

All I have is you!”

The wonderful residents did not have all their problems solved that day. They undoubtedly continued to experience hardship from time to time like the Jaredites in their boats on the challenging journey to the promised land, “buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them.”

But that Saturday, the nursing home residents knew that regardless of their earthly anonymity, they were known personally by a loving Heavenly Father, One who responds to even the simplest of prayers.

The Master of masters caused “a furious wind” to blow the Jaredites toward promised blessings. Similarly, we can decide to serve as a humble gust of wind in the Lord’s hands. Just as “the wind did never cease to blow” the Jaredites toward the promised land, we can help others progress in their journey to receive God’s blessings.

Several years ago, when Chris, my dear wife, and I were interviewed for my calling as bishop, our stake president asked me to prayerfully consider names to recommend as counselors. After hearing the names I recommended, he said I should know a few things about one of the brethren.

First, this brother could not read. Second, he didn’t have a car he could use to visit members. Third, he always—always—used sunglasses at church. Despite the president’s honest concerns, I felt strongly that I should still recommend him as my counselor, and the stake president supported me.

The Sunday my counselors and I were sustained in sacrament meeting, the surprise on the members’ faces was evident. This dear brother slowly made his way up to the stand, where the overhead lights reflected brightly across his sunglasses.

As he sat by my side, I asked him, “Brother, do you have problems with your vision?”

“No,” he said.

“Then why do you use sunglasses at church?” I asked. “My friend, the members need to see your eyes, and you must be able to see them better too.”

отново. Аз имам само вас!“.

През онзи ден не бяха разрешени всички проблеми на прекрасните възрастни хора. Те несъмнено са продължили да изпитват трудности от време на време, подобно на яредитите в техните кораби при тежкото пътуване към обетованата земя, „потопяни в дълбините на морето поради вълните като планини, които се разбива(т) отгоре им“.

Но през онази събота хората от старческите домове знаеха, че въпреки че светът не знае за тях, един любящ Небесен Отец ги познава лично и отговаря дори и на най-простичките молитви.

Господ на господарите кара „силен вятър“ да гласка яредитите към обещаните благословии. По подобен начин ние можем да решаваме да служим като смирен порив на вятър в ръцете на Господ. Точно както „вятърът въобще не сп(ира) да духа“ яредитите към обетованата земя, ние можем да помагаме на другите да напредват в своето пътуване към това да получават Божиите благословии.

Преди няколко години, когато скъпата ми съпруга Крис и аз бяхме на интервю за моето призование като епископ, нашият президент на кол ме помоли с молитва да обмисля кои хора да препоръчам за съветници. След като чу препоръчаните от мен имена, той каза, че трябва да знам някои неща за един от братята.

Първо, този брат не можеше да чете. Второ, той нямаше автомобил, който да използва, за да посещава членовете. Трето, той винаги, винаги, носеше тъмни очила на църква. Въпреки искрените притеснения на президента, аз бях твърдо уверен, че все пак трябва да го препоръчам за свой съветник, а президентът на кол ме подкрепи.

В неделята, когато моите съветници и аз бяхме подкрепени по време на събранието за причастие, изненадата беше видна по лицата на членовете. Този скъп брат бавно дойде до подиума, където осветлението над главите ни ярко се отразяваше в тъмните му очила.

Когато той седна до мен, го попитах: „Имаш ли проблеми със зрението?“.

„Не“ – каза той.

„Тогава защо носиш тъмни очила на църква? – попитах аз. – Приятелю, членовете имат нужда да виждат очите ти, а ти също трябва да можеш да ги виждаш по-добре“.

In that moment, he took off his sunglasses and never used them at church again.

This beloved brother served at my side until my release as bishop. Today, he continues to serve faithfully in the Church and is an example of dedication and commitment to the Lord Jesus Christ. And yet, years ago, he was an unknown sunglass-wearer sitting essentially forgotten in the pews of the chapel. I often wonder, “How many faithful brothers and sisters sit forgotten among us today?”

Whether we are well-known or forgotten, trials will inevitably come to each one of us. As we turn to the Savior, He can “consecrate [our] afflictions for [our] gain” and help us respond to our trials in a way that facilitates our spiritual progression. Whether for nursing home residents, a misjudged Church member, or anyone else, we can be “the wind [that] did never cease to blow,” bringing hope and guiding others to the covenant path.

Our beloved prophet, President Russell M. Nelson, made an exciting and inspiring invitation to the youth: “I reaffirm strongly that the Lord has asked every worthy, able young man to prepare for and serve a mission. For Latter-day Saint young men, missionary service is a priesthood responsibility. ... For you young and able sisters, a mission is also a powerful, but optional, opportunity.”

Every day, thousands of young men and women answer the Lord’s prophetic call by serving as missionaries. You are brilliant, and as President Nelson has said, you can “have more impact on the world than any previous generation!” Of course, that does not mean you will be the best version of yourself the moment you step foot in the missionary training center.

Instead, you might feel like Nephi, “led by the Spirit, not knowing beforehand the things which [you] should do. Nevertheless [you] went forth.”

Perhaps you feel insecure like Jeremiah did and want to say, “I cannot speak: for I am a child.”

You might even see your personal shortcomings and want to cry out like Moses did: “O

В този момент той си свали тъмните очила и никога повече не ги сложи на църква.

Този скъп брат служи редом с мен, докато не бях освободен от призованието като епископ. Днес той продължава да служи вярно в Църквата и е пример за отдаденост и посвещаване на Господ Исус Христос. Но при все това, преди години той беше един непознат човек с тъмни очила, който седеше на практика забравен на пейките в залата за събрания. Често се чудя колко ли верни братя и сестри седят забравени сред нас днес.

Без значение дали ни познават добре или сме забравени, трудностите са неизбежни за всички нас. Когато се обръщаме към Спасителя, Той може да посвещава страданията ни за наша полза и да ни помага да реагираме на тях по начин, който да подпомага духовния ни напредък. Дали за хора в старчески дом, за погрешно разбран член на Църквата или друг човек, ние можем да бъдем „вятърът, (който) въобще не спира) да духа“, носейки надежда и водейки другите към заветната пътека.

Нашият обичан пророк Ръсел М. Нелсън отправи вълнуваща и вдъхновяваща покана към младежите: „Потвърждавам отново, че Господ кани всеки достоен и способен млад мъж да се подготви и да отслужи мисия. За младите мъже светии от последните дни мисионерската служба е свещеническа отговорност. (...) За младите и способни сестри една мисия също е въздействаща, но е въпрос наличен избор, тя е възможност“.

Всеки ден хиляди млади мъже и жени откликват на призива на Господния пророк, служейки като мисионери. Вие сте прекрасни и, както казва президент Нелсън, можете „да повлияете на света повече, отколкото което и да било друго поколение!“ Разбира се, това не означава, че ще станете най-добрата своя версия в момента, в който стъпите в центъра за обучение на мисионери.

Вместо това може да се чувствате като Нефи – „воден(и) от Духа, без да зна(ете) предварително нещата, които трябва(а) да извърш(ите). При все това (вие) продълж(а) в(ате)“.

Може би сте несигурни, подобно на Йеремиа, и искате да кажете: „Аз не зная да говоря, защото съм дете“.

Може дори да виждате личните си недостатъци и да искате да извикате като Моисей:

my Lord, I am not eloquent ... : but I am slow of speech, and of a slow tongue.”

If any of you beloved and mighty young men and women is having a thought like this right now, remember that the Lord has answered, “Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee.” And He promises, “Therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say.”

Your transformation from your natural to spiritual self will occur “line upon line, precept upon precept” as you earnestly strive to serve Jesus Christ in the mission field through daily repentance, faith, exact obedience, and hard work to “find constantly, teach repentance, and baptize converts.”

Though you wear a name tag, sometimes you may feel unrecognized or forgotten. However, you must know that you have a perfect Heavenly Father, who knows you personally, and a Savior, who loves you. You will have mission leaders who, despite their imperfections, will serve you as “the wind [that] did never cease to blow” in guiding you along your journey of personal conversion.

In the “land that floweth with milk and honey” you will serve in on your mission, you will be spiritually reborn and become a lifelong disciple of Jesus Christ as you draw near to Him. You can come to know that you are never forgotten.

Though some may wait “a long time” for relief, for they “have no man” that can yet help, the Lord Jesus Christ has taught us that no one is ever forgotten by Him. On the contrary, He was a perfect example of seeking out the one in every moment of His mortal ministry.

Each of us—and those around us—faces our own storms of opposition and waves of trials that submerge us daily. But “the wind [will not] cease to blow towards the promised land ... ; and thus [we shall be] driven forth before the wind.”

Each of us can be a part of this wind—the same wind that blessed the Jaredites in their journey and the same wind that, with our help, will bless the unrecognized and forgotten to reach their own promised lands.

„Господи, аз не съм бил красноречив (...) а съм бавен в своя език и реч“.

Ако някой от вас, възлюбени и силни млади мъже и жени, има подобни мисли в момента, спомнете си какво отговаря Спасителят: „Не казвай: Дете съм; защото при всички, при които ще те пратя, ще идеш“. Той обещава: „И така, иди; и Аз ще бъда с устата ти и ще те науча какво да говориш“.

Превръщането ви от естествен в духовен човек ще става „ред по ред, правило след правило“, докато ревностно се стремите да служите на Исус Христос на мисионерското поле чрез ежедневно покаяние, вяра, подчинение с точност и усърдна работа, за да може „постоянно да намирате, учите на покаяние и кръщавате обрънати във вярата“.

Въпреки че носите табелки с имената си, понякога може да се чувствате неразпознати или забравени. Обаче трябва да знаете, че имате съвършен Небесен Отец, Който ви познава лично, а също и Спасител, Който ви обича. Ще имате ръководители на мисия, които, въпреки несъвършенствата си, ще ви служат като вятър, който въобще не спира да духа, водейки ви по пътя към личното ви обръщане във вярата.

В „земя, в която текат мляко и мед“, ще отслужите своята мисия, ще бъдете родени духовно отново и, доближавайки се до Исус Христос, ще се превръщате в Негови ученици за цял живот. Можете да узнаете, че никога не сте забравени.

Въпреки че някои може да чакат облекчение „дълго време“, тъй като „ням(а) човек“, който може да им помогне, Господ Исус Христос ни учи, че никой никога не е забравен от Него. Точно обратното, Той е съвършен пример в това, че търси отделния човек във всеки момент от земното Си служение.

Всеки от нас и хората около нас преминаваме през своите лични бури на противопоставяне и вълни на изпитания, които ежедневно ни карат да потъваме. Но „вятърът въобще (няма да) спре да духа към обетованата земя (...) и тъй (ние ще сме) тласкани от вятъра“.

Всеки от нас може да бъде част от този вятър – същият вятър, който благославя яредитите в пътуването им, и същият, който с нашата помощ ще благославя неразпознаваемите и забравените, за да достигнат своята обетована земя.

I testify that Jesus Christ is our Advocate with the Father. He is a living God and acts as a strong wind that will always guide us along the covenant path. In the name of Jesus Christ, amen.

Свидетелствам, че Исус Христос е нашият Застъпник пред Отца. Той е жив Бог и действа като силен вятър, който винаги ще ни води по заветната пътека. В името на Исус Христос, амин.